

rigtig underrettet, da han oplyste, at det skulde være en Biskop, der i 1848 havde sat Sagen i Bevægelse. Efter de Acter, der foreligge mig, maa jeg imidlertid gaae ud fra, at det egentlig er i Justitsministeriet, at Impulsen er givet, idet Justitsministeriet i 1856 erhvervede kongelig Resolution for, at denne Sygeafdeling, det veneriske Hospital, skulde rømmes inden 5 Aar. Samtidig dermed tog Justitsministeriet ogsaa Initiativet til at faae Hospitalet i Odense ordnet paa samme heldige Maade, hvorpaa man allerede havde ordnet Hospitalet i Nykøbing, som den ærede Forespørger nævnte, og flere andre Hospitaller, hvor denne Foranstaltning nu er truffen, blandt hvilke jeg navnlig skal nævne Slagelse. Det er altsaa Justitsministeriet, der vistnok med fuld Føie tør tilregne sig Fortjenesten af at have sat Sagen i Bevægelse og at have søgt at virke hen til, at man ogsaa i Odense kom tilbage til det, der dog vist har været det oprindelige Siemed med Hospitalet, da det blev stiftet, nemlig at komme los paa vres honteux til væsentlig Hjælp, baade dem, der kunne siges at høre til Middelfstanden, og dem, der høre til den lavere Klasse. Der er nu foreslaaet en Plan, hvorefter Hospitalet efter at være blevet befriet for Sindsfygeanstalten, som man har ifinde ganske at slyde bort, skulde ordnes saaledes, at der indrettes Bopæl til 24 Conventualinder, et Slags borgerligt Kloster, som den ærede Forespørger meget rigtigt kaldte det, hvor der skulde anbringes 24 ældre Damer, af hvilke nogle skulde have 2 Bærelser, andre kun 1, og ved Siden deraf skulde der i en anden Deel af Bygningen være en Lemmestiftelse, det vil sige, en Stiftelse, hvor de, som ikke havde faaet Leilighed til at stille de Fordringer til Bequemmelighed som dem, man havde tænkt sig anbragte i Klosteret, kunde anbringes, og anbringes paa en saadan Maade, at tillige deres ugentlige Understøttelse forhøies saaledes, at de ved denne kunne blive selvstændig forsyrgede. Dette er Planen, og denne Plan fastholder Ministeriet, samt stræber at realisere den, men der har ganske vist frembudt sig forskellige Hindringer for, at Sagen kan komme til Udførelse. Det er saavel fra Directionens som fra Ministeriets Side forudsat, at naar en Omordning af Hospitalet i

denne, som jeg troer, heldige Retning skulde sættes i værk, var det en Betingelse derfor, at man var af med Daareanstalten. Dette er altsaa en af de store Hindringer, som have stillet sig iveien. Det vil jo være det høje Thing bekjendt, at alle vore Sindsfygeanstalter ere i høi Grad optagne, og at det er meget vanskeligt at faae anbragt navnlig de uheldbrelige Sindsfyge fra Stiftterne. Det paa-tænkes — og jeg tør anmeldte, at der rimeligviis i næste Session vil blive forelagt Repræsentationen et Forslag derom — at udvide Anstalten ved Vordingborg saaledes, at der deri vil kunne anbringes ogsaa uheldbrelige Sindsfyge. Naar denne Foranstaltning er iværksat, er det muligt at faae anbragt de uheldbrelige Sindsfyge, der nu findes i Graabrødrehospitalet i Odense, og at tilveiebringe en Evacuation der. Man har forgjæves forsøgt at faae dem optagne i Sindsfygeanstalten ved Aarhus, som allerede nu modtager uheldbrelige Sindsfyge. Saalænge dette Forhold ikke er ordnet, vil der altsaa være en væsentlig Hindring tilstede for Planens Gjennemførelse; thi det, at man faaer evacueret den Bygning, hvori nu de Sindsfyge ere anbragte, staaer i nødvendig Forbindelse med det Byggearbejde, der vil være nødvendigt for at udføre Planen tilfredsstillende. En anden Hindring, som den ærede Forespørger berørte, hidrører fra et Dnske hos Odense Communalbestyrelse om at faae en Gade anlagt, der skal gaae gennem Hospitalets nuværende Grund. Communalbestyrelsen har udtalt et Dnske om, at der maatte blive taget det Hensyn ved Hospitalets Omorganisation, at denne Gade kunde blive anlagt, naturligviis helst uden at det kom til at koste Communen Noget. Man er tilbøielig til at komme Communen imøde i saa Henseende, men det, at man skal holde sig Afgang dertil aaben, har lagt en anden Hindring iveien for Udførelsen af en Deel af Planen. Det blev nemlig af Directionen i September 1866, da Sagen kom ind, foreslaaet, at man skulde indrette den Bygning, som er evacueret for veneriske Patienter, efter at have ombygget den, til Plads for 8 af de omtalte Klosterdamer, men Pladsen vil vanskeligt være tilstrækkelig i denne Bygning, medmindre man indbrager deri en Deel net op